

دیروز

و با مسامحه دولت‌ها مواجه شد. اکنون چنانچه آثارش ظاهر شده آمریکا و شاخه فساد آن اسرائیل در صدد است که مسجد الحرام و مسجد النبی را قبضه کند.

باز هم مسلمانان نشسته و تماشاگرند و بی تفاوت. برخیزید و از اسلام و مرکز وحی دفاع کنید و از این هیاهوها نهراسید. (پیام امام به جنبش‌های آزادی بخش جهان ۱۳۵۸)

۱۸ آذر: معرفی عراق به عنوان مسئول و آغاز گر جنگ از سوی سازمان ملل (۱۳۷۰)

ما انقلابیان را در جنگ به جهان صادر نموده‌ایم. ما مظلومیت خویش و ستم متجاوزان را در جنگ ثابت نموده‌ایم. ما در جنگ از چهره تزویر جهان‌خواران پرده را کنار زدیم. ما در جنگ دوستان و دشمنان را شناختیم.

ما در جنگ به این نتیجه رسیدیم که باید روی پای خود بایستیم. ما در جنگ ابهت دوا بر قدرت شرق و غرب را شکستیم. شهادت خلبان احمد کسروی (۱۳۵۹ ش) نگاهش به مهربانی باران بود و خنده‌اش به گرمای آفتاب.

تنش در میان ما بود دلش در محضر خدا. با همه مهربانیش تو را می‌شناخت و با همه صداقتش به تو نگاه می‌کرد و با همه محبتش تو را در آغوش می‌گرفت آن همه متواضع بود که خاک در برابر آسمان و سر عزت او در همین است.

۲۰ آذر: شهادت آیت الله سید عبدالحسین دستغیب «سومین شهید محراب» نماینده امام و امام جمعه شیراز (۱۳۶۰)

در محراب‌های جمعه، قلب‌های ما تیر خورد و سجاده‌ها به خون رنگین شد. اما شهیدان محراب، با بدن‌هایی قطعه قطعه شان، متلاشی شدن تشکیلات منافقان سازمان پرست را به ارمغان آوردند.

«خون و محراب» یادگار علی (ع) است. شهدای محراب زندگان جاوید در پیشگاه خداوندند.

۲۶ آذر: انتقال پیکر شهید تندگویان پس از ۱۱ سال اسارت در عراق (۱۳۷۰)

از خانی آباد تهران به دانشکده نفت آبادان و آشنایی با وجود مطهر، شهید مطهری.

از آبادان به پالایشگاه تهران و ادامه فعالیت‌های سیاسی و سپس محکومیت به ۱۱ ماه زندان ساواک.

پس از روزهای سخت زندان راهی مرکز مطالعات مدیریت ایران و اخذ مدرک فوق لیسانس مدیریت.

به دعوت شهید رجایی و به گزینش دکتر

۲ آذر: شهادت سید علی اندرزگو توسط رژیم شاه.

آن مرغ که پر زند به بام و در دوست خواهد که دهد سر به دم خنجر دوست این نکته نوشته‌اند، پر دفتر عشق سر دوست ندارد آن دارد که سر دوست

۳ آذر: اعلامیه امام به مناسبت کشتار مردم مشهد (۱۳۵۷)

یکی از بزرگترین ضربه‌های این جنایتکار، به مسلسل بستن بارگاه مقدس حضرت علی بن موسی الرضا (ع) است. این بارگاه در زمان رضا خان به مسلسل بسته شد و قتل عام مسجد گوهر شاد به وجود آمد و در زمان محمد رضا آن جنایت تجدید و دژخیمان شاه در صحن و حریم آن حضرت ریخته و کشتار کردند.

۵ آذر: روز بسیج مستضعفین به فرمان حضرت امام خمینی (ره)

بسیج آمده است تا در پرتو دم عیسوی، خفتگان قرن را القبای روشن بیداری بیاموزد.

بسیج، زاده مکتب وحدت آفرین رسول الله (ص) است و تا دیوارهای تبعیض، مرزهای تفرقه و زنجیرهای جهالت را در هرم کلام پیامبر خاتم، نسوزاند و معدوم نگرداند از پای نمی‌نشیند.

بسیج، مولد کعبه عدالت علی (ع) است. مرید حریت حیدر است.

بسیج را، معلم و آموزگار حسین است. اگر بسیج، معلم یکه تاز میدان عشق و شهادت است همه را مرهون یک غمزه حسین است.

۷ آذر: فتح بستان در عملیات طریق القدس (۱۳۶۰)

آنان که رمز پیروزی را مجهز به جهاز شیطانی و میگها و میراژها می‌دانند و ایمان به غیب و خداوند را به حساب نمی‌آورند و دم از پیروزی قادسیه می‌زنند و رمز پیروزی قادسیه و مؤمنان را باز نیافتند. باید با شکست مفتضحانه روبرو شوند و گوشمالی الهی ببینند.

۱۰ آذر: شهادت عالم مجاهد، آیت الله سید حسن مدرس (۱۳۶۱ ش)

شهید بزرگ، مدرس که القاب برای او کوتاه و کوچک است. ستاره درخشانی بود بر تارک کشوری که از ظلم و جور رضا شاهی، تاریک می‌نمود. ملت ما مرهون خدمات و فداکاری‌های اوست و اینک که با سر بلندی از بین ما رفته، برماست که ابعاد روحی و بینش سیاسی، اعتقادی او را هر چه بهتر بشناسانیم.

۱۷ آذر: فتح «بیت المقدس» به دست مسلمین (۶۶۳ ق)

اسرائیل بیت المقدس را از مسلمین گرفت

بهشتی، به عنوان وزیر نفت و آرام نگرفتن در پشت میز و ریاست. و بالاخره در جاده ماهشهر به آبادان در چنگال نظامیان بعث، به اسارت در آمد. ولی دشمن وجود در بندش را هم طاقت نیاورد و در پگاهی به خون نشسته این غریب درد آشنا قربت یار کرد. و چه شایسته رهبر معظم انقلاب حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای او را «شهید غریب» خواند.

۲۷ آذر: شهادت آیت الله دکتر مفتاح و دو پاسدارش (۱۳۵۸)

وحدت دانشگاه و حوزه
شهید مفتاح، با «مفتاح» دین و خانه دانش را گشود.

شهید مفتاح، «فاتح» دانشگاه به روی «فیضیه» بود.

شهید مفتاح، دریچه قلب دانشجو را به روی علوم حوزه فتح کرد.

شهید مفتاح، در روزگاری که غرب، نغمه جدایی «دین» و «دانش» را سر می‌داد، پل رابط بین محافل دینی و مجامع علمی بود.

وحدت حوزه و دانشگاه، سیراب شدن دین و دانش از چشمه همدلی است.

وحدت حوزه و دانشگاه، تجسم «عینیت دیانت و سیاست» است.

امروز

۲ رمضان: تفویض ولایت عهدی به حضرت امام رضا(ع) (۲۰۱۱ ق)

بار خدایا! تو می‌دانی که من - در پذیرفتن ولایتعهدی مأمون - مجبور و ناچارم - پس مرا مؤاخذه مکن همان گونه که بنده و پیامبرت یوسف را به هنگام پذیرفتن حکومت مصر مؤاخذه نکردی.^(۱)

۳ ماه مبارک: در گذشت شیخ مفید (۴۱۳ ق)

مقام علمی و منزلت معنوی شیخ در حدی بود که در خواب دخت رسول خدا، حضرت زهرا (س) را دید که دست عزیزان خود امام حسن (ع) و امام حسین (ع) را در دست داشته و خطاب به شیخ فرمود: «ای شیخ به این دو فقه بیاموز. ساعتی بعد حیرت مرحوم مفید بر طرف شد چرا که مادر سید مرتضی و سید رضی را دید که که دست دو فرزند خود را در دست داشته و به شیخ گفت: ای شیخ دو فقه یاد بده.

۷ ماه مبارک: وفات جناب ابوطالب (ع)
بزرگ بطحاء (مکه)، رئیس بنی هاشم، و جودی که سراسر از مهر و عطوفت و فدکاری در راه آیین توحید بود. ۴۲ سال حراست و حفاظت پیامبر را، در سفر و حضر، به عهده گرفت سرانجام ادامه رسالتش را بر دوش فرزندش علی (ع) قرار داد.

۱۰ رمضان: وفات حضرت خدیجه (س)
به خدا سوگند که خدیجه، هنگامی به من

ایمان آورد که تمام مردم به من کفر می‌ورزیدند و مرا پناه داد زمانی که دیگران مرا طرد می‌کردند و مرا تصدیق کرد وقتی که مردم مرا تکذیب کردند.^(۲)

۱۵ ماه مبارک: ولادت امام حسن مجتبی (ع)

در خنده‌های صبحدم نیمه رمضان، یک میلاد نهفته بود.

فاطمه دریای پیوسته به رسالت بود و علی، مسند نشین امامت. وقتی این دو دریا به هم پیوست، غواص آفرینش از تلاقی این دو دریا «گوهر حسن» به چنگ آورد. لؤلؤ سبز این دو دریا «حسن بن علی» بود.

۱۸ ماه مبارک: شب قدر
شب قدر، گسترده‌ترین سفره رحمت و پر

سائلان را عطیت و مطعیان را مئویت و محبان را کرامت است.

۲۱ ماه رمضان: شهادت مولی الموحیدین، امیرالمؤمنین (ع)

نخستین شهید محراب، مسجد کوفه را دغدار خود ساخت و تا ابد، جامه سیاه غرا بر کعبه مقدس پوشاند.

هنوز هم غروب، رنگ غم و ماتم علی (ع) را دارد و شب، سیه پوش سوگ علی (ع) است.

از کعبه ولادت «تا» محراب شهادت فاصله‌ای از نور را طی کرد و همانند بسیاری از صفات که منحصر به اوست در این افتخار نیز بی شریک بود.

۲۲ ماه رمضان: سومین شب قدر
اگر در شب قدر، سرنوشت‌ها، تعیین شود،

محراب بیت المقدس، در انتظار پیشانی سجدمند شماست.

ستونهای مسجد، آخرین رمقهایشان را تا رسیدن شما به کار گرفته‌اند و نبض قدس در التهاب دیدار شما می‌تپد. «یا قدس انسا قادمون». از عمق نا پیدای مظلومیت ما، صدایی آمدنت را وعده می‌دهد. صدا را، عدل خداوندی صلابت می‌بخشد و مهر ربانی گرمی می‌دهد. و ما هر چه استقامت، از این صدا گرفته‌ایم و هر چه تحمل، از این نوا دریافته‌ایم.

فردا

رایحه ات که مژده حضور تو را بر دوش می‌کشد مرمی بر زخمهای توبه نومان

است و دردها همه از آن رو تاب آوردنی هستند که تو آمدنی هستی. تحمل شدائد، از آن رو شدنی‌اند که ظهورت شدنی است و به تحقق پیوستی. انتظار و پیردباری ما را وسعتی است از هابیل تا کنون و تا برخاستن فریاد جبرئیل در زمین و آسمان و آوردن مژده ظهور امام زمان.

آری در آن زمان، هستی حیات خواهد یافت، عشق پر و بال خواهد گشود و در رگهای خشکیده علم، خون تازه خواهد دوید. پشت هیولای ظلم و جهل با خاک، انس جاودان خواهد گرفت. شیطان خلع سلاح خواهد شد، انسان بر مرکب رشد خواهد نشست و عروج را زمزمه خواهد کرد.

گردی به پا شد در افق، گویا سواری می‌رسد!!

خودت نیز در این تعیین سرنوشت، سهیم و شریکی، بسته به این است که «امشب» چه بخواهی و چگونه بودنی را «انتخاب» کنی و کدام «قدر» و ارزش را برای خود «مقدر» نمایی.

شرم و حیا را در خواستن از او کنار بگذار، سرمایه اشک را بردار و به بازار توبه برو. در این درگاه شکسته دلی و اشک مشتری دارد و نیاز، قرب می‌آورد. از او بخواه که تو را به «بندگی» بپذیرد و طاعت را قبول کند...

۲۴ ماه مبارک: روز قدس
ای راهیان وادی قدس، چشم تمامی مستضعفین نگران گام‌های شماست. نگاه محرومان خیره دستهای توانمند شماست. هر گام که می‌زنید، لایه گردی از چهره ضعیفان در بند کنار می‌زنید. چه لب‌ها را که به خنده می‌گشاید و چه دل‌ها را که غرق در سرور می‌کنید.

نعمت‌ترین مائده لطف خداست. در شب قدر «رو به روی» آینه محاسبه می‌نشینیم و چهره جان را بی غبار می‌بینیم و با باران اشک، دل را در سحر رحمت و مغفرت، شستشو می‌دهیم.

«حیف اگر در شب قدر، قدر خود نشناسیم».

۱۹ ماه مبارک: ضربت خوردن مولا امیرالمؤمنین (ع)

دلا باید که هر دم یا علی گفت نه هر دم، بل دمامد یا علی گفت به فرقتش کی اثر شمشیر می‌کرد

گمانم ابن ملجم یا علی گفت
۲۰ ماه مبارک: دومین شب قدر
امشب، شب نوازش بندگان است، هنگام پذیرفتن توبه گنهکاران، وعده آشتی جویان، هنگام نماز شیفتگان و راز دوستان است.

در تمام شب قدر، داعیان را اجابت،

..... پی نوشت:
۱. امام رضا (ع)، بحار ۲۹ / ۱۳۰.
۲. رسول خدا، بحار ۱۶ / ۱۲.